

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Sanctæ Radegundis Pictavensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

nostram igitur, sed apostolicae sedis, immo illius qui eandem in terris obtinere voluit principatum, persequentes injuriam, & praedicti Prioris & Clericorum ipsius damnis & gravaminibus, quae sustinuerunt non sine nostra injuria, condolentes, in omnes tam Clericos quam laicos qui eis praedicta gravamina intulerunt, quique ad hoc dederunt operam auxilio, consilio, vel mandato, excommunicationis sententiam, fratribus nostris nobis assistentibus, curavimus ore proprio promulgare, decernentes ut Clerici quos eandem ligat sententia, cujuscunque ordinis aut dignitatis existant, si post publicationem ipsius praesumpserint celebrare divina, hoc ipso in perpetuum ab omni officio & beneficio ecclesiastico sint privati, & tam ipsi quam laici praeterquam in supremae necessitatis articulo absolutionis beneficium nequeant obtinere, nisi ad sedem apostolicam venerint illud humiliter petitori; saltem per procuratores idoneos, si forte nequiverint per se ipsos. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta praecipiendo mandamus quatenus dictam sententiam solemniter publicantes & praecipientes usque ad satisfactionem condignam firmiter observari, super damnis & injuriis Priori saepedicto & Clericis ejus illatis inquiratis sollicitè veritatem; & si dictum Episcopum in hoc inveneritis culpabilem extitisse, ipsum per censuram ecclesiasticam sublato appellationis obstaculo ad satisfactionem plenariam compellentes, eundem suspensum ad nostram praesentiam transmittatis. Quod si forsan per se vel suos, de quorum potentia gloriatur, praesumpserit impedire quò minus id probare valeat dictus Prior, vos, cum ipsum propter frequentes variosque clamores qui de illo ad aures nostras super hujusmodi excessibus ascenderunt, suspectum & incredibilem habeamus, purgationem super iis cum quinta manu Episcoporum indicatis eidem; ipsum nihilominus, si forsan in ea defecerit, suspensum ad sedem apostolicam transmissuri. Quia verò idem Episcopus persecutor saepedicti Prioris & Clericorum suorum asseritur manifestus, volumus & mandamus ut quotiens ab eodem fueritis requisiti, Episcopum memoratum & suos ab ipsius & Clericorum suorum molestatione indebita, monitione praemissa, per censuram ecclesiasticam appellatione remota, veritate cognita, compescatis. Taliter autem super praemisissis omnibus apostolicum studeatis adimplere manda-

tum, postpositis gratia, odio, & timore, quòd de negligentia redargui non possitis, sed potius de diligentia commendari. Testes autem &c. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani x. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*P R I O R I S A N C T A E
Radegundis Pictavenfis.*

Cum olim ab M. quondam praedeceffore tuo fuisses coram bonae memoriae Wilhelmo Burdegalsi Archiepiscopo publice impetratus super eo quòd dictus Prior assererat te canonicam ipsius Ecclesiae fuisset per simoniacam pravitatem adeptum, ipso in probatione deficiente omnino, ac te, secundum quod injunctum tibi extiterat, canonicè te purgante, ab impetitione illius fuisti sententialiter absolutus, sicut ipsius Archiepiscopi litterae nobis exhibitae protestantur. Porro cum ejusdem Ecclesiae prioratum fuisses postmodum assecutus & diu pacificè possedisses, magister P. de Chistre asserens quòd prioratum ipsum obtinueras mediante vitio simoniae, te super hoc coram Abbate Novi monasterij Pictavenfis & conjudicibus suis delegatis à sede apostolica impetivit. Sed cum idem magister post multas dilaciones ipsi ad id probandum indultas fidem non posset facere de objectis, ac tu ad mandatum iudicum eorundem canonicè te purgasses, praefati iudices te ab ejusdem accusatione ac impetitione magistri sententialiter absolventes; quorum processum diligenter inspectum duximus confirmandum, sicut ex nostris apparet litteris manifestè. Postmodum vero cum bonae memoriae Octavianus Ostiensis Episcopus legationis officium exerceret in partibus Gallicanis, D. & P. Canonici Ecclesiae supradictae te super hoc in praesentia ejusdem Episcopi accusarunt. Coram quo cum lis fuisset legitime contestata, & tibi objecta minimè probarentur, idem Episcopus, cognito quòd à praedictis iudicibus sententialiter, ut praemissum est, fueras absolutus, & processum ipsorum à nobis obtinueras confirmari, omnibus ferè Canonicis ipsius Ecclesiae tuam protestantibus innocentiam & alias tibi laudabile testimonium perhibentibus, te ab impetitione hujusmodi auctoritate qua fungebatur absolvit, accusatoribus perpetuum super iis silentium imponendo; sicut in ejus litteris perspeximus contineri. Nuper verò Hugo de sancto Maxentio, W. de sancto Benedicto, & W. Barrilers

*Epist. 11.
Eum foras
sua causa*

*Epist. 11.
Ne bene
dicitur ei
sua officio
ut bene*

Canonici Ecclesie sapienter suscitantes sopitam toriens questionem, ad Bituricensem Archidiaconum & conjudices suos super hoc contra te nostras, de premissis mentione non habita, litteras impetrarunt: quorum duobus per electos arbitros a causa cognitione repulsis, cum interim tu & Hugo predictus, aliis tamen tracti negotiis, ad nostram presentiam venissetis, tu, quod non parvum innocentia credimus argumentum, in nostra voluisti presentia experiri. Nos igitur quae a partibus fuere proposita coram nobis plenius intellectis, quia cognovimus evidenter praefatas litteras directas ad dictum Archidiaconum & ejus conjudices fuisse per subreptionem obtentas, eas carere viribus decernentes, praefati Hugonis denuntiationem non duximus admittendam; tum quia nos tacita veritate circumvenire praesumpsit, tum quia communionem canonicam non praemisit, tum etiam quia excommunicationis sententia subiacebat; statuentes ut litterae, si quas contra te de cetero super hoc contigerit impetrari, nullius penitus sint valoris, nisi tam de praesenti processu nostro quam de aliis superius comprehensis plenam & expressam fecerint mentionem. Decernimus ergo ut nulli omnino &c. constitutionis &c. usque incursum. Datum Laterani v. Kalend. Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

In eundem ferè modum scriptum est super hoc Priori sancti Hilarii de Cella & Decano sancti Hilarii & Subdecano sancti Petri Pithavensis, verbis competenter mutatis, usque mentionem. Ideoque discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus quod a nobis est super hoc provida deliberatione statutum faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani ut supra.

EPISCOPO HEREFORDENSI.

Epist. 14. Ne beneficia dentur eis qui sunt insufficienter beneficiati.

Cum Christi patrimonium inter eos qui sunt in hereditatem ejus assumpti sit providè dispensandum, nec deceat ut aliis existentibus ebriis, alij esurientes remaneant aut jejuni, auctoritate tibi praesentium districtius inhibemus ne ad Ecclesias lege tibi dioecana subjectas sufficienter beneficiatos admittas, si fortè tales praesentari contigerit ad easdem; gaudentes in Domino quòd, sicut pro certo compertimus, ad id prompta sis voluntate paratus. Nulli ergo &c. inhibitionis &c. usque incursum. Datum Laterani v. Kalendas

Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

EPISCOPO CREMONENSI
apostolicae sedis Legato.

Licet quondam Episcopi Ecclesiae Vicentinae suis exigentibus culpis mandaverimus amoveri penitus ab eadem, adhuc tamen, sicut accepimus, ipsam detinere non metuit occupatam, & cum dilapidatione multiplice penè penitus exhausta bona ejus, residuum semper proficiens in deterius consumere non desistit. Quoniam igitur ad praesens aliud non videmus consilium superesse nisi in dilecto filio Reginensi electo, qui prudentia & honestate per gratiam Dei vigeret, & est in partibus illis potens, dicta Ecclesia committatur, eidem nostris litteris dedimus in praecipis ut quasi navem contractam gubernaturus in fluctibus, assumens onus & curam Ecclesiae memoratae, ad eam reformandam in spiritualibus & temporalibus relevandam, Reginensem nihilominus regens Ecclesiam, sic intendat providè ac potenter quòd eadem in utroque per suae sollicitudinis studium resurgente, ipse crescat & nomine apud homines & merito apud Deum, ac de die in diem gratiam nostram plenius assequatur. Ideoque fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus monens eundem efficaciter & inducens ut laborem hujusmodi non recuset, ejusdem Ecclesiae Vicentinae Capitulo & clero civitatis ac dioecesis universae injungas ut eidem intendant humiliter ac devotè, contradictores, si qui fuerint, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo. Tu denique, frater Episcope, super te ipso &c. Datum Laterani v. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

Epist. 15. Ecclesia Vicentina committitur electo Reginensi. Vide lib. 13. epist. 119.

ELECTO REGINENSI,
& Priori sancti Georgij in Bradia Veronensis dioecesis, & Venturae Subdiacono nostro Canonico Veronensi.

In correptione monachorum monasterij de Vangaditia piget nos ulterius inane assumere operam vel laborem, cum nihil haecenus in ea proficere potuerimus, multum multotiens laborantes, & hujusmodi Babylon, quam studio multo curavimus, minimè sit sanata, quinimmo eorum adeo computruerint cicatrices ut vicinos etiam laicos fecerit ad nauseam provocet eorundem. Quia igitur ferro reseranda sunt vulnera quae fomentorum non

Epist. 16. De correptione monasterij de Vangaditia.